

mun. c. 20. n. 309 cum aliis, Petr. Gregor. sup. lib. 3. c. 21. n. 4. latissime Delbene dub. 35. ubi qui eas penas incurrant; Et quando, & ad quid Judex extrahendo teneatur in foro conscientiae? docent Delbene dub. 34. ex n. 7. Suar. sup. n. 15. De hujusmodi pœnis sunt jura, tam civilia, quam canonica, c. quisquis, c. sequis contumax. 17. q. 4. Trident. sess. 25. de reformat. c. 20. Bulla præcitata Greg. XI V. l. 2. & ibi Glos. præfati C. de iis q. ad Eccles. confug. l. 4. tit. 1. p. 1. l. 4. tit. 2. lib. 1. Recop.

Ibi: Quod & edito Regio.

Hoc habetur in l. 6. tit. 4. lib. 1. Recopil. à nostris Principibus Catholicis Ferdinando, & Elisabetha constitutum.

237 Pro coronide autem non gravabor, quædam circa materiam hujus capituli dubia valde necessaria, ac scitu digna, quasi currenti calamo resolvere. Primo dubitatur, quis sit Judex competens, cum controversatur, an reus gaudere debeat immunitate? Et ad Judicem Ecclesiasticum cognitionem pertinere, dicendum est cum Farin. de Immunit. c. ult. n. 366. 367. Pellizzar. n. 40. Guttier. præf. lib. 3. q. 1. n. 5. Anastal. Germ. de sacror. immunit. lib. 3. c. 16. n. 2. 1. Barbol. d. c. 3. n. 155. cum seqq. Bobadill. lib. 2. c. 17. n. 154. Guazzin. c. 31. n. 3. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 13. n. 96. Dian. part. 4. tract. 1. resol. 49. Delbene dub. 41. ubi plures alii. Quod intelligas privatim quoad Judices seculares, imò post Gregorianam constitutionem solum spectat ad Episcopum cognitio super immunitate, ibi: Nisi cognitio prius per Episcopum, vel ab eo deputatum, an delinquentes verè crimina excepta commiserint, licet Judicem secularem etiam competentem esse opinentur Pereir. de man. Reg. p. 2. c. 16. n. 12. Paz d. §. 3. n. 8. & alii apud Germon. Dian. & Delbene. Apud nos de hujusmodi causis cognoscitur in supremis Regiis tribunalibus, ad quæ per viam violentiæ adversus sententias Ecclesiasticorum deferuntur, de quo D. Salgad. de protect. Reg. Cevald. de cognit. per viam violen. & praxim tradit Paz n. 182. 183.

238 Secundo dubitatur, quis potest concedere facultatem evellendi reos ab Ecclesia, qui de jure gaudere debent immunitate? Quod Pontifici duntaxat permittitur esse, resolvendum est. Guazzin. c. 31. n. 1. Decian. lib. 6. c. 27. n. 4. Delbene dub. 26. n. 5.

Tertio dubitatur, quid juris, si delinquens affirmet, se à loco sacro extractum, satellites verò negent? Respon-

dent, satellitibus non esse credendum, Dec. d. lib. 6. c. 29. n. 10. Guaz. c. 37. n. 78. Mar. Ital. lib. 1. c. 6. §. 2. n. 98. Farin. de Immunit. c. 2. n. 54. Tusch. lit. E, conclus. 10. n. 17. Sed oppositum probat Bajard. ad Clar. d. q. 30. n. 24. Placet autem hoc arbitrio Judicis decernendum, inspecta qualitate satellitum, aliisque circumstantiis, ut Bonacin. d. punct. 16. §. 3. n. 15. Peregr. de immunit. c. 13. n. 16. consentit Menoch. de arbitr. lib. 2. cas. 112. à n. 18. qui generaliter docet, Judicis arbitrio relinqui, an nuncio in pertinentibus ad ejus officium credendum sit. Sed in praxi observatur Bajardi sententia.

Quarto dubitatur, num Oratoria immunitate gaudeant? Et quando autoritate Episcopi constructa sunt, immunitatem habent: secus si absque ea facta sint, Delbene dub. 9. sect. 12. ubi plurimi, Farin. de Immunit. c. 17. n. 267. Suar. sup. c. 9. n. 10. Clar. d. q. 30. n. 7. Guazzin. c. 37. n. 30. Pellizzar. n. 5. Aliud dicendum videtur de cancellis, qui affixi sunt intus parietibus Ecclesiæ, vulgo Tribunas, nam cum intra locum sacrum sint, licet privatis domiciliis adhæreant, qui in illis extiterit, extrahi nequibus ut colligitur ex dictis supra, n. 39. cum seqq.

Quinto dubitatur de confugientibus ad palatia supremorum Principum: quos tutos esse compertum est, Petr. Greg. n. 16. ubi exempla refert, Delbene sect. 15. n. 2. vers. Hinc sequitur, Sanch. cons. mor. tom. 2. lib. 6. c. 1. dub. 7. n. 2. in fin. Cur. Philip. tom. 1. part. 3. §. 12. n. 4. Paz d. §. 3. n. 52. Bobad. ubi proxime, n. 13. Eodem privilegio præfulgent domus Legatorum, sive Oratorum qui supremos Principes repræsentant. Delbene supra, Bobadill. nu. 11. Cur. Philip. n. 5. Quæ immunitas, cum sit profana, potest per Principem secularem non recognoscens Superiorem, privatorum domiciliis concedi, Dec. dist. lib. 6. c. 25. n. 16. Bobadill. ubi proxime, c. 37. n. 27.

240 Sexto dubitatur, an Judex, qui non legitime reum ab Ecclesia evellit, teneatur illum eidem Ecclesiæ restituere; vel satis sit, si alteri cuilibet reddatur delinquens? Et affirmativè respondendum est satisfacere, reum constituendo in quocunque loco sacro, nisi ejus vel Ecclesiæ spoliata intersit, quod restituito eidem loco fiat; de quo Farin. de Immunit. c. 2. n. 48. Delbene dub. 33. à n. 12. Bonacin. in summ. tom. 2. disp. 3. q. 7. punct. 3. n. 14. Bobadill. d. c. 14. n. 98. Dian. part. 6. tract. 1. resol. 27. quorum aliqui asserunt, restitutionem fieri posse Episcopo, vel ejus Vicario, qui Ecclesiam repræsentat; Delbene, & Dian. supra.

INDEX LOCUPLETISSIMUS OMNIUM, QUÆ IN HOC OPERE CONTINENTUR.

Primus numerus Librum, Secundus Caput, Tertius marginalem numerum indicat.

BBAS non exemptus nequit bona immobilia, vel mobilia pretiosa alienare absque Episcopi consensu, lib. 1. cap. 3. n. 46.
Exemptus etiam prohibetur alienare ea bona sine assensu Pontificis, ubi recepta est extravag. Ambitiosè, ibid. n. 48.
Abbas quos, & quibus Ordines Ecclesiasticos conferat, lib. 1. 10. 36. cum seqq.
Abbas an possit Religiosos in obsequia dare, lib. 2. c. 1. n. 11.
Abigei pro primo delicto capitis pœnas sustinent, lib. 2. c. 1. n. 74.
Absolvendi Sacramentaliter potestas in articulo mortis competit cuilibet Sacerdoti de jure Ecclesiastico tantum, lib. 1. 10. 44.
Absolvere à peccatis mortalibus jam antea ritè confessis quilibet Sacerdos, etiam hæreticus, vel degradatus potest, ibid. n. 45.
Absolutus semel in judicio, iterum vexandus, non est, lib. 2. 10. 2.
Legitimè absolutus innocens præsumitur, ibid.
Absolutus ab observatione judicij denuò accusari potest, ibid. n. 8.
Absolutus ab objectis ad ejus electionem irritandam, nequit super eisdem amplius molestari, ibid. n. 5.
Idem est de absoluto ab actione populari, ibid.
Absolutus à crimine per dispensationem de eo accusari non potest, ibid. n. 18.
Secus est si sacramentaliter absolvatur, n. 21. 22.
Absolutus à Judice procedente per viam inquisitionis accusari de eodem delicto nequit, ibid. n. 26.
Aliud erit si crimen per exceptionem sit objectum, n. 27.
Limitatur, n. 28.
Absolutus ob juramentum à se præstitum, iterum accusari de eodem scelere prohibetur, ibid. n. 33.
Abstractione uti licet, tam in judicio, quam extra, quoties adest justa causa celandi veritatem, lib. 1. 2. 20.
Abstractione non excusatur perjurium, si causa justa deficiat ad non detegendam veritatem, ibid. n. 45.
Accusatore non probante, quomodo reus sit absolvendus, lib. 1. c. 1. n. 27.
Accusatus, vel denunciatus de crimine, ad Ecclesiasticam dignitatem eligi prohibetur, lib. 1. 16. 70.
Fallit, si notoriè sit innocens, ibidem.
Accusatus quibus de causis absolvitur, lib. 2. 10. 6.
Accusationem repetere quandiu liceat, ibid. n. 9. potest sufficiri ab eodem, cum reus absolvitur ab observatione judicij, n. 10. Reperit mittitur, quoties prævaricatio probatus, & si definitur, quis absolutus sit? n. 11. Eam repetit propriam prosequens injuriam, & quæ ad id requirantur, usque ad n. 14.
Accusatio de eodem facto reperitur si ex eo plura delicta oriuntur, & super alio ad judicium reus trahatur, quam de quo judicatum est; secus si unum sit delictum et si qualitas aggravans fuerit in priori accusatione omissa, ibid. n. 83.
Actio furti pro re minima non datur, lib. 1. 3. 76.
Neque de dolo, ibid. n. 87.
Sine actione in judicio nullus auditur, lib. 1. 6. 6.
Actio personalis non transit ad successorem singularem, lib. 1. 8. 3.
Redhibitoria competit, cum res empta non placet, Faria ad Covarruvias.
lib. 1. c. 9. n. 2.
Personalis an præscribatur cum mala fide debitoris, ibid. num. 14.
Quæ actiones dentur pro legato, remissivè, ibid. n. 27.
Incipiunt ab adita hæreditate, ibid. n. 32.
Actio antequam nascatur, tempore perire non potest, ibid. num. 3.
Actio an quærat de jure communi alteri per alterum ex obligationibus, quæ re contrahuntur, lib. 1. 14. 7.
De jure Regio actio indistinctè alteri per alterum acquiritur, ibid. n. 9.
Requiritur tamen ad agendum, absque cessione rati habilitio, ibid. n. 43.
Actio absque cessione quando alteri per alterum quærat, remissivè, ibid. n. 49.
Actio in rem contrà non possidentem exerceri non potest, lib. 1. 16. 56.
Potest contrà detentatorem rei, ibid. n. 57.
Actiones confessioniæ, & negatoriæ quibus dentur, ibid. num. 59.
Utrum competant pro aliis juribus præter servitutes, ibid.
Actio personalis non sequitur successorem singularem, lib. 2. c. 2. n. 11.
Actio realis rem comitatur quocumque vadat, lib. 2. 2. 4.
Redhibitoria quæ est, & pro quibus rebus concedatur, lib. 1. 3. 77.
Sine actione nemo in judicio auditur, n. 79.
Actio personalis datur ex l. 2. C. de resc. vend. n. 81.
Non transit in singularem successorem, n. 82. 83.
Nec datur singulari successori, n. 86.
Actio personalis absque cessione singulari successori non competit, etsi detur ratione rei in quam successit, n. 86.
Actio civilis quando criminali accusationi præjudicet, lib. 2. 10. 17.
Actio civilis injuriarum criminali præjudicat, & è contrà, n. 78.
Actionem per testatorem remitti vel jubere hæredi, ut remittat, idem est, lib. 2. 14. 25.
Actio personalis ad hæredes transit, lib. 2. 15. 3.
Actore non probante, qualiter reus sit absolvendus, lib. 1. c. 1. n. 28.
Actor, qui ad judicium trahitur invitus, reus potius censetur, lib. 1. 18. 21.
Actor forum rei sequi tenetur, ibid. n. 35.
Inter actus directè, vel indirectè ad mortem tendentes differentia, lib. 1. 2. 56.
Actum directè ad mortem propriam tendentem, nemo nisi ex Divina revelatione potest exercere, ibid. n. 58.
Actus in dubio præsumitur licitè gestus, lib. 1. 7. 70.
Simulatus juramento non confirmatur, ibid. n. 81.
Simulatus non creditur, nisi subsit causa simulandi, ibid. num. 84.
Actus non debet ultra, vel contrà agentis intentionem operari, lib. 1. 9. 47.
Actus natura non immutatur per dispositionem, quæ respicit exequutionem, lib. 1. 14. 51.
Ex actibus merè voluntariis non inducitur obligatio, lib. 1. 17. 40.
Fallit favore Ecclesiæ in oblationibus, ibid. n. 41.
Actus nullus ob gratiam alicujus, de ejusdem consensu potest subsistere, lib. 1. 20. 17.